

GODOVI • PRAZNIKI • SVETE MAŠE

24. NEDELJA MED LETOM - 13. september 2026

Janez Zlatousti, škof, cerkveni učitelj - **začetek tedna mladih**

Ob 8.00: za žive in pokojne farane

Ob 10.00: + Julij Božič, obletna

Ponedeljek: 14. 9. 2026

Povišanje svetega Križa

Ob 18.30: + Janez Kupljenik,

p. n. Stanka in Ksenije Klemenčič Saražin

Torek: 15. 9. 2026

Žalostna Mati Božja

Dan vrnitve Primorske k matični domovini - d.p.

Ob 18.30: v čast Materi Božji za zdravje in blagoslov v družini Slanc

Sreda: 16. 9. 2026

Kornelij, papež in Ciprijan, škof, mučenca

Ob 7.00: + Igor Dolinšek, po namenu Lojzeta Martinca z družino

Četrtek: 17. 9. 2026

Robert Bellarmino, škof, cerkveni učitelj

Ob 18.30: ob godu Robija

za zdravje in blagoslov sorodnikov in prijateljev

Petek: 18. 9. 2026

Jožef Kupertinski, duhovnik, redovnik

Ob 18.30: + s. Irena Novak, ob godu, po namenu sestre Majde

Sobota: 19. 9. 2026

Januarij, škof, mučenec

Ob 18.30: + Franc Martinc, ob rojstnem dnevu

25. NEDELJA MED LETOM - 20. september 2026

Nedelja svetniških kandidatov za Ljubljano, Novo mesto in

Koper - sklep tedna mladih

Ob 8.00: + oče Alojzij Slanc

Ob 10.00: za žive in pokojne farane

Župnija

Sv. Simona in Juda Tadeja

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

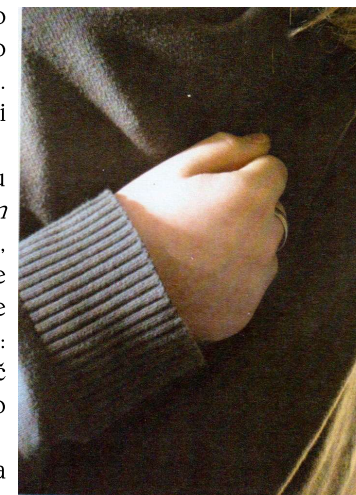
Od 13. do 20. septembra 2026

Ko se ljudje pobotajo in si odpustijo, je to lahko zelo ganljivo. Nekateri filmski prizori, ki ujamejo tak trenutek v sliki in zvoku, skoraj spravijo v jok. Prejeti odpuščanje ali imeti veličino, nekomu ali tudi sebi odpustiti, je nekaj za srce.

V nasprotju s tem se Petrovo vprašanje Jezusu sliši kot nadležna dolžnost: "Kolikokrat naj odpustim svojemu bratu?" Trezno in praktično vprašanje, brez romantičnega pridiha. Saj je odpuščanje vse prej kot enostavno. Enkrat ni dovolj. Kajti ljudje prizadenemo drug drugega vedno znova. Torej: Kolikokrat? Sedemkrat? Jezusov odgovor gre daleč dlje od tega. 77 pomeni vedno. Sproti. Zmoremo to? Saj se mora enkrat končati, mar ne?

Kaj sporoča prilika Mt 18,21-35? Kralj predstavlja Boga, služabniki smo mi. Bogu smo dolžni, da v svojem življenju izpolnjujemo njegovo zapoved ljubezni: do Boga, do bližnjega in do Božjega stvarstva. In Bog zahteva obračun: Kaj si v tem pogledu storil ali nisi storil? Ko svojo krivdo uvidim in Boga prosim za usmiljenje, mi On odpusti, odpusti vse in iz srca. V tem težko posnemamo Boga, ker nas to presega. Toda kako in kdaj naj komu odpustimo ali prosimo za odpuščanje, lahko vidimo pri prvem služabniku, ki kralja ponižno prosi, naj mu prizanese, potrpi in odloži. Za to prošnjo gre. In kralja, Boga, gane tako, da mu velikansko vsoto v celoti odpusti. **Takšen je položaj človeka pred Bogom: reši ga lahko le Božje usmiljenje.**

Med nami gre bolj za sorazmerno "majhne vsote" dolga, kot so vsakodnevne žalitve, razočaranja, malomarnosti, morda krivice. Seveda ne moremo in ne smemo čkar tako vsega odpustiti. Ampak ko nas ljudje prosijo za odpuščanje, smo kot kristjani **dolžni** odpustiti. Ravno tega ni storil drugi služabnik, ki mu je predhodno bil odpuščen velikanski dolg. Zato si je nakopal kraljevo jezo. To za nas pomeni: morda obstaja krivda, ki je iz kakršnega koli razloga ne moremo odpustiti. Ampak če lahko, moramo. Drugače nebeški Oče tudi nam ne bo odpustil. Tako Jezus!

Mea culpa

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

● V ponedeljek, 14. septembra, bo po večerni maši prvo srečanje članov Župnijskega pastoralnega sveta in ključarjev v tem novem šolskem in veroučnem letu. Pred tem pa vabljeni k sveti maši, da tako z Bogom začnemo naše delo in lahko upamo na blagoslov.

● Jutri začnemo tudi verouk. Po ustaljenem, predhodno objavljenem urniku. Vpis otrok v prvi razred bo v torek, med 16. in 17. uro. Starši imejte s seboj Družinsko knjižico, kjer je vpisan krst otroka. *Prisrčno dobrodošli!*

● Prihodnjo nedeljo, 20. septembra, bomo pri deseti maši obhajali poročne obletnice zakonskih parov, ki letos praznujejo 10, 15, 20, 25, 30, 40, 50, 60 ali več let skupnega življenja. Jubilanti ste znova naprošeni, da se sami priglasite, sporočite svojo obletnico poroke in potrdite udeležbo. Po končani maši se bomo skupno povесelili v našem domu.

● Ponovno oznanjamo tudi naše župnijsko romanje, ki bo v soboto, 10. oktobra 2026, v Belo Krajino. Mašo bomo obhajali pri Treh Farah. Prijavite se čim prej, da napolnimo avtobus, o ostalem boste pravočasno obveščeni.

● Letošnji teden mladih v Cerkvi v Sloveniji bo potekal od 13. do 19. septembra pod geslom Tudi vi boste pričevali, ker ste od začetka z menoj (Jn 15,27). Teden mladih se začne danes in zaključí s Stično mladih.

Namen nedelje in tedna mladih je:

- mladim dati spodbudo za krščansko življenje na začetku šolskega in akademskega leta,
- ovrednotiti vlogo mladih v župniji,
- spodbuditi molitev župljanov za mlade,
- ponuditi voditeljem vsebinsko spodbudo za delo z mladimi.

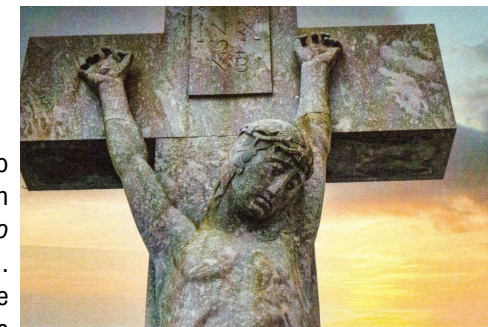
STIČNA MLADIH

ima geslo **“Vzgi srce”**. Festival mlade vabi, da presežejo površne podobe ljubezni in se odprejo za Kristusovo darovanjsko ljubezen. Ljubezen je iz Boga, On nas je prvi vzljubil (1 Jn 4,7-12). Ob plamenu Božje ljubezni se naše srce vžge in gori tudi za druge. Vse informacije na sticna.net.

VEROUK kot VZGOJA

ni piflanje nauka o veri, na koncu ne ocenjujemo, koliko se je kdo naučil, ampak koliko je vzgojen. Verouk je predvsem vzgoja: za skupnost, za krščanske vrednote, za življenje po evangeliju, za pripadnost Cerkvi, za skupno molitev, skupno obhajanje maše, zakramentov, Božje bližine. To pa še ni dovolj. Potrebno se je vključiti v neko dejavnost v župniji, biti član skupnosti in tam poglobljati vero. Če se vera ne pogloblja, se izgublja. Če se nekdo oddalji od Cerkve, je to samo na zunaj, v resnici se je njegova vera poplitvila. Tako je na primer z birmanci, ki zapustijo veroučno skupino in posledično tudi župnijo. Vključite se torej v dejavnosti in praznovanje vere naše župnije in jo na ta način poglobljajte. Otroci, mladi in odrasli. Vsi!

Velikonočno jutro ali stemnitev vere?

Križ se dviga v temno, z oblaki prekrito nebo. Kakor poročajo Matejev, Markov in Lukov evangelij: *“Ob šesti uri se je stemnilo po vsej zemlji do devete ure”* (Mt 27,45). Toda temo preganja vzhajajoče sonce, še vedno šibko, a jasno vidno: svetloba velikonočnega jutra. Kmalu bo križ obsijan s slavo novega življenja. Ali vidimo na sliki stemnitev krščanske vere? Ali svetloba velikonočnega jutra blede, ko vera v vstajenje vedno bolj upada? Ali ostaja somrak trpljenja in smrti?

14. septembra Cerkev obhaja praznik **Povišanja svetega Križa**. Pa ne zato, ker bi križ zmagal nad ljubeznijo ali smrt nad življenjem. Čeprav je križ v središču krščanske vere, je to premagani križ. Pogosto težek križ življenja, ki ga morajo ali moramo ljudje nositi, Bog nosi z nami. Še vedno je težak, a težje od križa je upanje na življenje in ljubezen.

Praznični evangelij (Jn 3,13-17) posreduje nočni teološki pogovor. Pomembna, življenjska vprašanja - to vemo iz lastne izkušnje - se pojavljajo ponoči. Nič drugače ni med Jezusom in Nikodémom (član vélikega zbora, ki bo previdno branil Jezusa in sodeloval pri njegovem pogrebu): gre za vprašanje o odrešenju vsakega človeka, skratka: gre za vse. Potem ko se zdi, da govorita drug mimo drugega, Jezus postaja jasen: On je tisti, ki odrešuje ljudi. In to podkrepi z dogodkom iz potovanja izraelskega ljudstva po puščavi: ko se je ljudstvo zoperstavilo Mojzesu, so v tabor Izraelcev prišle strupene kače. Veliko je bilo smrtno ranjenih, rešeni so bili samo tisti, ki so pogledali bronasto kačo, ki jo je Mojzes postavil za “znamenje”, da bi jim Bog odpustil njihov greh in bi mogli ostati pri življenju.

Tako je tudi s križanim Jezusom. Verovati v “povzdignjenega” Sina človekovega pomeni verovati v ime edinorojenega Božjega Sina, pomeni torej verovati v ljubezen Očeta, ki je dal svojega lastnega Sina, da bi bili rešeni. Če ne verujemo, da je Sin človekov Edinorojeni, kako naj bi spoznali Očetovo ljubezen do nas? Najhujši greh je ne več verovati v Ljubezen.

Jezus rešuje in spremlja naše življenje, ne le kadar gre za življenje in smrt. Tudi v svojih majhnih skrbih in potrebah življenja se lahko zaupno obračamo nanj. On nas ljubi in skrbi za nas. On ni le Križani, ampak tudi Vstali. Ne ločujmo križa in smrti, groba in žalosti od vstajenja in življenja, od veselja in upanja. To je sporočilo praznika **Povišanja svetega Križa**.

“Mati Žalostna je stala zraven križa, se jokala”.

Tam nam jo je Jezus izročil za našo Mater. Tako ona stoji tudi zraven našega križa in razume naš jok.

15. septembra Cerkev vabi k praznovanju njenega godu.